

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

**3die Hefte,
Slutningshefte.**

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøggers Bogtrykkeri A/S.

1924.

14. Reistad.

(Bd. I S. 216—224. II S. 539, 541—544.)

Jfr. Th. von Grienberger, Göttingische gelehrte Anzeigen 1906 Nr. 2 S. 122 f.

S. 218 L. 13 ff. ik. »Den möjligheten är icke alldeles utesluten att man bör läsa *Ṁ*, efter hvad jag kunde iakttaga vid ett besök i Kristiania i juni d. å. Detta framgår ock af afbildningen hos Bugge« (O. von Friesen, Om runskriftens härkomst, 1904, S. 41 Anm. 1).

S. 218 L. 17. Ligesaa berører Toppunktet af k-Runens Vinkel en ret Stav i Farsund-Indskriften, efter den Bd. II S. 590 fulgte Læsning.

S. 218 f. iuþingar. E. Hellquist, Om de svenska ortnamnen på -inge, -unge ock -unga (Göteborg 1904) S. 176 f. anser dette Navn for formelt identisk med det gamle danske (skaanske) Stedsnavn *Ydhinge (*Ydinge* 1501) »by i Hyby sn, Bara hd Skå., vid *Yddingesjön*«. Dette er sandsynlig dannet af et Patronymicum *Ydhinger.

Bugge's ændrede Tolkning af iuþingar (Bd. II S. 541 ff.) har ikke fundet Tilslutning. Saaledes udtaler v. Grienberger (anf. St.) sig direkte derimod, og andre Forskere fastholder uden nærmere Begrundelse Bugge's første Tolkning; jfr. bl. a. — foruden nærværende Udgivers Bemærkning Bd. III S. 190 — A. Kock, Svensk ljudhistoria III (1916) S. 255; O. von Friesen i Hoops's Reallexikon der Altertums-kunde IV (1918—19) S. 17; Brate, Sveriges runinskrifter, Stockholm 1922, S. 17; Noreen, Altisl. Gramm.⁴, 1923, S. 385. — Formen iu »hugg« sammenligner Bugge (Aarbøger 1905 S. 175 f.) med den af ham formodede Form eu »hugg« paa Skääng-Stenen.

S. 223 L. 18 ff. (S. 539). Om Lydbetegnelsen ng i iuþingar se v. Friesen, Om runskriftens härkomst, 1904, S. 17. (S. B.)